

Зимові мініатюри

Віктор Зубар

1.

Ого,
Якого снігу
Нападало за ніч!
Який пухкий, перлистий,
Чистий!
Ще вчора на подвір'я
З дерев летіло листя, як сузір'я
А нині, глянь, на кожній гілці —
По білці!
Із радістю дзвінкою
Ступаю за поріг.
Напахчений свіжінню голубою,
Я від порога відкидаю сніг,
Щоб стежка із села
Людей до мене кликала, вела,
Бо ж говорив сусід Матфей,
Що стежка,
Як мережка,
вінчає добрістю людей.

2.

Лютневий вітер з баламутним шалом
Розхитував дерева у гаю,
І, скрикнувши, стара верба упала,
В снігах поклавши голову свою.
...Гойдаються на пагілках синиці,
Тремтить, щебече листя на осиці.
А що верба?
Колода без коріння —
Пустила вгору молоде пагіння.